

jó mimikája, által megnyeré a közönség tetszését, s egyes akarattal kitapsoltaték. (»Honművész«-ből.)

Engelhardt Anna, színésznő. (Lásd: Kántor Gerzsonné.)

Engerth János, festőművész. Az 1810—30-as években a pesti német színháznál mint színházi festő és díszítő volt alkalmazva. Utóbb a Nemzeti Színház szerződött, hol még a 40-es évek elején is működött. 1837-ben több díszletet festett a színház számára, 1847-ben már nem volt az intézet tagja, ekkor a gr. Nákó birtokán épült színház függönyét és díszleteit készítette.

Engesszer Mátyás, zeneszerző, sz. 1812. ápr. 17-én, *Bonyhádon*, megh. 1885. ápr. 19-én, *Budapest*en. Atyja főtanító volt. Iskolái elvégzése után a fővárosba került s itt zenei képzettségével annyira magára vonta az illetékes körök figyelmét, hogy 1840-ben a Nemzeti Zenedébe (akkor még Hangászegylet) tanárnak választják meg; a zeneelmélet tanára s az énekosztály vezetője volt. Főleg az egyházi zene terén működött. Tanársága mellett ugyanis regens-chori volt a belvárosi plébánia-templomban és a ferenciek templomában is. Ezen az állásán nagy lelkesedéssel csüngött s nagy részben neki köszönhető, hogy a templomi zene nálunk oly kitünő lendületet vett. 1877-ben Liszt-egylet nevű vegyeskart alapított, mellyel egyházi hangerenyeket adott. Mint zeneszerző is kiválóan az egyházi zenét művelte s számos misét és egyházi darabot szerzett. Színpadaink számára írt kisebb műveket, melyeket mint betéteket adtak elő. Neje: szül. *Marsch* Katalin, megh. 75 éves korában, 1912. ápr. 16-án, *Ujpesten*.

Enghaus, bécsi udvari színésznő, 1844. júliusában Győrben vendégszerepelt. (»Életképek«, 1844. II. kötet, 213. oldal.)

»En nem ismerék elsőrendű szerepet. Tehetséges és lelkiismeretes színész a legapróbb szerepet is igyekszik érvényre juttatni s bizonyára munkát végez akkor, mint mikor a másik nagy szerepekben kontárkodik. A jól játszott kis szerep el-

sőrendű, a rosszul játszott legnagyobb szerep sem teszi a színészt elsőrendűvé.«
(*Paulay Ede.*)

Ensemble (fr. anszaml) összes, együttes; összjáték, zenében és színdarabban a művészek egybevágó játéka.

En suite-előadás (fr. = an szvit) a. m. = sorozatos előadás. (L. o.) (V. ö. Múrosos színház. Sorozatos színház.)

Entr'acte (fr. antrakt) felvonásköz.

Enyedi Gyula, zeneszerző, munkája: »Levente«, drámai dalmű 1 felv. Szöv. írta: Várhegyi Oszkár. Bem. 1899. febr. 28-án, Szegeden.

Enyedi Imre, színész, sz. 1884. jún. 8-án, *Gyulán*, színpadra lépett 1906-ban. Neje: *Orbán Elvira*, színésznő.

Enyedi Theátrális Társaság. (Lásd: Nagyenyedi.)

Enyingi színészet. *Enyingen* (Fehérmegye) 1859. szept. havában Futó János, majd 1860. okt. havában Balogh Alajos színtársulata járt. Tagjai voltak: Kovács, Szöllősy, Balogné, Czakóné, Sós, Boros. 1929-ben a kerület Solti Ernő szízigazgatóé.

Enyvári Sarolta, színésznő, sz. 1858. júl. 12-én, *Budán*. Mint Stoll Péter tanítványa, 1875. okt. 19-én lépett a színpályára, Mándoky Béla és Bogyó Alajos egyesített színtársulatánál, mint elsőrendű énekesnő. Működött Aradon, 1880-ban; ugyanezen évben Szegeden is játszott, Aradi Gerónél. 1882-ben Csóka Sándor tagja Szabadkán és Székesfehérvárott; innen Grácba szerződött a városi színházhoz. 1885. tavaszán Triesztben és Pólában, máj. elsejétől pedig a stettini színháznál találjuk. (További működéséről nincsenek adatok.)

Eördög Ilona, színésznő, sz. 1896. márc. 30-án, *Szegeden*. Színpadra lépett 1917. máj. havában.

Eördög András, a M. Kir. Operaház irodavezetője, sz. 1867-ben, megh. 1915. ápr. 27-én, *Budapest*en. 1887. óta